

РЕШЕНИЕ

№ 2929

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-III-B, в закрито заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Николай Димов

Членове: Велина Пейчинова
Ивелина Симеонова

като разгледа докладваното от Велина Пейчинова Въззивно гражданско дело № 20221100510243 по описа за 2022 година

Производството е по чл.435 и следв. от ГПК.

Образувано е по жалба вх.№10700/09.08.2022г. на А. И. А., подадена чрез пълномощник адв.С.П. - длъжник по изпълнително дело №20227810400502 по описа на ЧСИ Г.Д., с рег.№781 при КЧСИ, с район на действие СГС, срещу разпореждане от 04.08.2022г., в частта, в която се намалява размера на приети по делото разноски за адвокатски хонорар на вискателя от 720.00 лв. на 711.19 лв., който размер е определен съгласно Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. В жалбата се излагат доводи, че на вискателя по изпълнителното дело се дължат единствено разноски за адвокатско възнаграждение за образуване на делото по чл.10, ал.1 от Наредба №1/09.07.2004г. в размер на сумата от 200 лв.. Поддържа се, че с оглед обстоятелството, че не са били извършвани действия по водене на делото на вискателя не се дължи възнаграждение по чл.10, т.2 от Наредба №1/09.07.2004г.. В тази връзка се поддържа, че неправилно в обжалваното разпореждане ЧСИ намалява размера на претендираните от вискателя разноски за адвокатски хонорар от 720.00 лв. на 711.19 лв.. Жалбоподателят, чрез своя процесуален представител претендира присъждане на направени разноски по делото. Представя списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът по жалбата и вискател по изпълнението – Б.Б.В., чрез пълномощник адв.П.К., депозира отговор, в който взема становище за неоснователност на постъпилата жалба. Твърди се, че договореното и платено от вискателя адвокатско възнаграждение е в минимален размер, не е налице прекомерност по смисъла на чл.78, ал.5 от ГПК, поради което възражението на длъжника за намаляване на направените разноски за адвокатско възнаграждение се явява неоснователно. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да остави без уважение подадената жалба.

ЧСИ Г.Д., с рег.№781 при КЧСИ, е изложил мотиви по чл.436, ал.3 от ГПК, в

които поддържа становище за неоснователност на жалбата.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Исполнително дело №20227810400502 по описа на ЧСИ Г.Д., с рег.№781 при КЧСИ, с район на действие СГС, е образувано на 30.06.2022г. по молба на Б.Б.В., чрез адв.П.К., срещу длъжника - А. И. А., въз основа на изпълнителен лист от 14.06.2022г., издаден по гр.дело №53898/2016г. по описа на СРС, I Г.О., 43 състав. Към молбата за образуване на изпълнителното дело е представено пълномощно за адв.П.К., ведно с договор за правна защита и съдействие, съгласно който е договорено и заплатено адвокатско възнаграждение на адв.П.К. в размер на 720.00 лв. за образуване на изпълнително дело и процесуално представителство.

На длъжника - А. И. А. е връчена покана за доброволно изпълнение, с която освен дължимите по приложения изпълнителен лист суми, длъжникът е поканен да заплати и съдебни разноски - 720 лв., адвокатско възнаграждение за вискателя, и 720.91 лв., такси по Тарифата към ЗЧСИ.

В срока за доброволно изпълнение длъжникът - А. И. А. е депозирал писмено възражение с вх.№10019/27.07.2022г., в което е направено възражение за прекомерност на приетите за събиране разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 720.00 лв., като е поискано същото да бъде намалено съобразно предвидените в Наредба №1/09.07.2004г. минимални размери само за образуване на изпълнително дело от 200.00 лв..

С атакуваното в настоящото производство разпореждане от 04.08.2022г., на съдебния изпълнител се намалява размера на приети по делото разноски за адвокатски хонорар на вискателя от 720.00 лв. на 711.19 лв., който размер е определен съгласно Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в едноседмичния срок по чл.436, ал.1 ГПК от процесуално легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване акт на съдебния изпълнител – разпореждане, което има характер на постановление за разноските /чл.435, ал.2 ГПК/, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Съобразно утвърдената съдебна практика разпоредбата е приложима не само в съдебните производства, но и в изпълнителните – в този смисъл е определение №403/1.12.2008г. по ч.гр.д. №1762 от 2008г. на ВКС, IV Г.О..

В настоящия случай изпълнителното дело не се отличава нито с фактическа, нито с правна сложност, напротив освен единствено да подаде молба за образуване на процесното изпълнително дело пълномощникът на вискателя - адв.П.К. не е извършила други процесуални действия по делото с цел удовлетворяване на паричните вземания, предмет на изпълнителния лист.

Съгласно разпоредбата на чл.10, т.1 и т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004г.

минималният размер на адвокатското възнаграждение за образуване на изпълнително дело е 200.00 лв., а за водене на изпълнително дело и извършване на действия, с цел удовлетворяване на парични вземания - 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл.7, ал.2 от Наредбата. В настоящия случай упълномощеният от вискателя адвокат, чието възнаграждение е уговорено и заплатено в размер на сумата от 720.00 лв. за образуване на изпълнително производство и процесуално представителство е извършил по процесното изпълнително дело, единствено подаване на молба за образуването му въз основа на изпълнителен лист от 14.06.2022г., издаден по гр.дело №53898/2016г. по описа на СРС, I Г.О., 43 състав. В тази връзка съдът приема, че дължимите от длъжника разноски за адвокатско възнаграждение, възлизат на 200.00 лв. - за образуване на изпълнително дело, съгласно чл.10, т.1 от Наредба №1/2004г.. От друга страна предвид обстоятелството, че упълномощеният от вискателя адвокат не е извършил други действия по водене на изпълнителното дело /освен подаване на молба за образуването му/, то не се дължат разноски на длъжника по чл.10, т.2 от Наредбата. В тази връзка възражението на длъжника по чл.78, ал.5 от ГПК се явява основателно и приетите от ЧСИ за събиране разноски за адвокатско възнаграждение, следва да бъдат намалени до размер на сумата от 200.00 лв..

С оглед на гореизложеното обжалваното разпореждане от 04.08.2022г. на съдебния изпълнител, в частта, в която се намалява размера на приети по делото разноски за адвокатски хонорар на вискателя от 720.00 лв. на 711.19 лв., се явява незаконосъобразно и неправилно и като такова следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което възложените на длъжника разноски за адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 711.19 лв. следва да бъдат намалени до дължимите такива за образуване на изпълнителното производство в размер на сумата от 200.00 лв., който размер изцяло съответства на минималния такъв съгласно чл.10, т.1 от Наредба №1/9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /след изменението от ДВ, бр.28/28.03.2014г./. С оглед факта, че срещу длъжника след изпращане на поканата за доброволно изпълнение не са били извършвани никакви процесуални действия, насочени към удовлетворяване на парични вземания, вискателят няма право на разноски за адвокатско възнаграждение за водене на изпълнителното дело, свързани с процесуално представителство, защита и съдействие по извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания – чл.10, т.2 от Наредба №1 от 09.07.2004г..

По отношение на разноските по настоящето дело:

Искането за присъждане на сторените от жалбоподателя съдебно-деловодни разноски в настоящото производство е неоснователно, независимо че жалбата е основателна и като такава е уважена. Отговорността за разноски се понася от страната, срещу която е постановено решението, спрямо която тя е санкция за неоснователно предизвикан спор. В случая производството е по повод жалба срещу действия на частен съдебен изпълнител, като вискателя /ответник по жалбата/ не е дал повод за съдебното производство със свое поведение или действие. В този случай вискателят не следва да носи отговорност за разноските по обжалване на незаконосъобразното действие на съдебния изпълнител. Отговорността на съдебния изпълнител за вреди се реализира по друг ред, регламентиран в нормата на чл.441 от ГПК.

Така мотивиран Софийски градски съд, Г.О., III-В състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба вх.№10700/09.08.2022г. на А. И. А., с ЕГН *****, подадена чрез пълномощник адв.С.П. - длъжник по изпълнително дело №20227810400502 по описа на ЧСИ Г.Д., с рег.№781 при КЧСИ, с район на действие СГС, като незаконосъобразно разпореждане от 04.08.2022г., **В ЧАСТТА**, с която се намалява размера на приети по делото разноси за адвокатски хонорар на вискателя от 720.00 лв. на 711.19 лв., и

вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

НАМАЛЯВА на основание чл.78, ал.5 от ГПК заплатеното от вискателя - Б.Б.В., ЕГН *****, по изпълнително дело №20227810400502 по описа на ЧСИ Г.Д., с рег.№781 при КЧСИ, с район на действие СГС, адвокатско възнаграждение от 711.19 лв. **до размер** на сумата от **200.00 лв.** /двеста лева/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____